

[Conni Hedegaard]

giveren, uden at arbejdsgiveren får den mindste indflydelse på, hvad medarbejderne bruger de ca. 4 arbejdsuger om året til, så synes vi bare, det er udtryk for VS' lidt beyderlige, men karakteristiske tankegang.

Hvis arbejdsgiveren skal betale medarbejderens uddannelse 100 pct., så må han eller hun da i det mindste have blot en lille smule indflydelse på, at arbejdstiden rent faktisk også bruges til efteruddannelse, der har i hvert fald lidt relation til medarbejderens job. Vel kan 4 uger på et psykologikursus eller på højskole eller på Tvind sikkert være berigende for den enkelte som menneske, men så må det jo da også være logisk, at medarbejderen selv deltager i finansieringen. 14½ mia. kr. lagt over på virksomhederne er jo bare urealistisk og i høj grad til skade for virksomhedernes konkurrenceevne og dermed også for medarbejderne. Vi har nu engang ikke VS' firkantede syn gående ud på, at arbejdsgivernes og arbejdstagernes interesser er fundamentalt modsatrettede. Kan arbejdsmarkedets parter som sagt finde ud af at prioritere betalt frihed til uddannelse tilstrækkelig højt, og kan de få det gennemført, eller kan man lokalt finde en eller anden form for ordning, der fremmer uddannelse af medarbejdere også i arbejdstiden, ja, så skal vi ikke blande os i det, men Det Konservative Folkeparti kan altså ikke og vil ikke medvirke til en sådan lovgivning i al almindelighed, og da slet ikke til VS' forslag i særdeleshed. Og så skal jeg igen meddele, at Venstre deler denne afvisning.

Carsten Andersen (SF):

Fra SF støtter vi tanker om betalt frihed til uddannelse, og vi arbejder også med et forslag. Vi har tidligere fremsat et forslag herom, men der er nogle nuancer imellem VS' forslag og så det, som vi vil lægge frem. Vi kan være enige om, at nu har vi talt og talt i 10 år om betalt frihed til uddannelse, uden at vi er kommet ud af stedet, og uden at vi har fået gang i disse ting, og problemerne vokser og vokser stadig væk for den gruppe, som har fået en meget kort uddannelse. Et af de problemer, vi synes ligger i VS' forslag, er, at man starter med hele tilbuddet over en bred front, og ikke målretter det imod den gruppe, som i første omgang har fantastisk meget brug for det, nemlig den

gruppe, der har en kort uddannelse på 6, 7, 8 års skolegang og ikke mere, og en skolegang, som slet ikke svarer til de krav, som følger af den tekniske udvikling, som er sket i samfundet i dag. Vi er altså betænkelige ved, at det lægges så ambitiøst ud, som forslaget her er udtryk for.

Vi synes også det går meget langsomt med 10-punkts programmet. De mange flotte ting, der blev sagt om 10-punkts programmet, dengang det blev vedtaget i 1984, mangler vi sådan set at der kommer nogle resultater ud af. Når vi kommer rundt på de arbejdspladser, hvor man har arbejdet med nogle uddannelsesprogrammer med støtte fra 10-punkts programmet hører vi, at det er meget trægt dels at få penge, dels at få godkendt nogle af de forsøgsuddannelser, der ligger deri. Der er for mange filtre, og man oplever det sådan, at arbejdsgiveren er for tæt på at bestemme og gå med ind i, hvordan den undervisning skal tilrettelægges. Vi mener, at der skal ligge en væsentlig medarbejderstyring i betalt frihed til uddannelse. Det er dem der går på de kurser, der skal bestemme og tilrettelægge, hvordan det skal se ud, og vi vil da godt i den forbindelse pege på, at der også er et behov for, at det sker i tæt tilknytning til arbejdspladsen, sådan at de, der deltager i kurserne, måske også er sammen med deres arbejdskammerater og der ikke sker et enormt personskift fra uddannelsessituationen til arbejdssituationen.

Så mangler jeg de arbejdsløse i VS' forslag – det kan være, at det skal nærlæses. Det er jo netop inden for den gruppe, at der er særlig brug for et uddannelsesstilbud.

Jeg synes, det er nogle flotte bemærkninger, som kommer godt omkring problemerne.

Jeg ser med forventning frem til udvalgsarbejdet, og jeg har noteret mig fru Jytte Andersens ord om, at vi måske kunne få strikket et forslag sammen, sådan at der kunne dannes en bredere enighed om et endeligt resultat.

Estrup (RV):

Det er jo en stor sag, dette forslag, og man kan alt efter temperament kalde den forkromet eller forgyldt; den er i hvert fald dyr. Men jeg vil også gerne sige, at det er et vigtigt emne, så jeg synes egentlig ikke, at VS skal have utak for at komme med forslaget.